

دو خطابه - در انجمن روابط ایران و امریکا

انجمن روابط ایران و امریکا که در تحت توجهات عالیه حضرت اشرف رئیس وزراء و ریاست افتخاری جناب وزیر مختار امریکا در طهران و هیئت مدیره مرکب از مهتمرین رجال وطن پرست ایران تشکیل شده است؛ «سطر روابط و ایجاد الفت فیمابین ملتین ایران و امریکا وسیعی در شناساندن حیات اجتماعی - ادبی- صنعتی - تجاری - علمی - اقتصادی - تریستی امریکا با ایران و توسعه روابط بین اهالی دو مملکت» را وجهه همت ساخته. چندی قبل که دو نفر از اساتید دانشندگان امریکائی به تهران آمده بودند موقع را غنیمت شعرده و ایشان را باداء خطابه ای در موضوعات تریستی برای علاقه مندان بموضع در عمارت وزارت معارف دعوت نمودند وزارت معارف نیز بنوبت خود این پیش آمدرا بحسن قبول تلقی نمود. روز چهارشنبه ۳۱ تیرماه ۱۳۰۴ ساعت شش و نیم بعد از ظهر در فضای عمارت مسعودیه مجلس باشکوهی تشکیل گردید. ابتداء حضرت آفای میرزا محمد علیخان فروغی وزیر مختار مالیه و رئیس هیئت مدیره انجمن پروفسور البرت لیبر (۱) معلم تاریخ در اونیورسیته ایلی نویز و پروفسور ادوارد نیکلای (۲) صاحب منصب فاکولته صنایع و علوم و تجارت در

(۱) Profesaor Albert Howe Lybyer:
Professor of History in the University of Illinois
Writer of Current history in the Near East for *The Current History Magazine.*

(۲) Professor Edward F. Nickoley:
Dean of the Faculty of Arts and Sciences and Commerce, Director of the School of Commerce, The American University of Beirut.

او نیورسیته امریکائی بیروت را معرفی و ضمناً مقاصد و آمال انجمن روابط ایران و امریکا را برای آقایان حضار بیان فرمودند سپس دانشمندان معظمه خطابه های خود را بزبان انگلیسی ایراد و در هر نوبت آقای میرزا یانس مرتبلا بفارسی ترجمه کردند.

کمال ارتباط موضوع خطابه ها باصر تربیت و تعلیم و حسن تأثیری که در مستمعین نمود ما را بر آن داشت که ترجمه آنرا بطور خلاصه در این مجله درج نمائیم.

مدارس عالیه(۱)

طرز زندگانی در امریکا

خلاصه نطق برفسور البرت . م. لاير

ترجمه آقای میرزا احمدخان اردشیر حمل انگلیسی دارالفنون

اولاً بنده با نهایت افتخار مقصد این انجمن را تمجید و تحسین مینمایم. ایران و امریکا هر دو محتاج شناسائی یکدیگر میباشند و تاکنون عده ایرانیانی که با امریکا رفته و بالعکس امریکائیهای که باین کشور آمده‌اند بغايت قلیل بوده و غالب هموطنان بنده فقط در ایران تاریخ سلاله هخامنشیان، سیروس، داریوش و اردشیر را شنیده در صورتی‌گه عده اشخاصی که پادشاهان ساسانی را استماع نموده‌اند بی‌اندازه کم است از تاریخ قرون وسطی تنها نام عمر خیام بکوش هموطنان بنده رسیده در صورتی‌که از تاریخ معاصر ایران فقط خبر و اطلاعی که دارند فقط قرارداد‌های سیاسی است. بنا بر این وظیفه این انجمن ایران و امریکا آنست که بچنین وضعیتی خاتمه‌بخشیده روابط این دولت و علی و اطلاع

(۱) بواسطه فقدان لغت برای کلمه او نیورسیته که بعربی کلیه یا جامعه مینامند این بنده فرهنگستان را پیشنهاد مینمایم و در صورتی‌که دانشمندان کار آکادمیکه بهتری و ضم کنند البته مورد تمجید عامه واقع خواهد کشت

آنها را از یکدیگر توسعه دهند.

اینک بدون اظهار مطالب دیگری مطلب خود را که عبارت از «طرز زندگانی در اونیورسیته های امریکا» میباشد عرضه میدارم: بدون آنکه احصائیه در دست داشته باشیم میتوانم مطمئن اظهار کنم که وطن بشه از حیث تعداد محصلین مدارس عالیه و اونیورسیته ها بدرجات عدیده بر سایر ممالک تفوق و برتری دارد. ملت امریکا از سن ۱۷۷۶ یعنی از وقتیکه تحصیل استقلال نمود بجهاده ای بعمل آورده است که کلیه اطفال خود را اعم از ذکور و اناث از تحقیق و تربیت ابتدائی بر خوردار سازد لکن حالیه از این مرحله تذکر و اهتمام میکند کلیه مردان و زنان جوان را بلااستثنای تحصیلات متوسطه دلالت نماید و بهمین جهت مشاهده میشود که در هر نقطه و در هر شهر عمارت مدارس عالیه اتصالا چون گل از زمین میروید. یک عدد از مردمان ملت هم باین اندازه قناعت ننموده و اصرار دارند که هر مرد وزن امریکائی باید بانوار علوم و فنون که در مدارس عالیه تعلیم میشود منور و تابناک گردد. البته رسیدن بدان منزل که بسی بعد مسافت دارد بغایت دشوار و شاید هیچ ملتی بچنان فوز عظیمی مستفیض نگردد معاذلک در امریکا با نهایت سرعت بر تعداد مدارس عالیه افزوده میشود.

نظر باينکه فرصت اطلاع کلام نیست لهذا بشرح زندگانی در یک اونیورسیته یعنی اونیورسیته (ایلی نوا) (۱) که بشه افتخار عضویت آنرا درزم میپردازم. (ایلی نوا) یکی از ایالات چهل و هشت کانه ممالک متحده امریکا است - مساحت آن معادل یک و نیم ایران - و عده نفوشن تقریباً دونله جمعیت این کشور است. این ایالت (۱) Illinois

دارای سه اونیورسیته و شاید چهل باب مدرسه‌متوسطه می‌باشد که گویا میزان تحصیلات در آنجا از میزان تعلیمات عالیه رفیع نر باشد لکن در میان آنها فقط اونیورسیتید (ایلی‌نوا) واقعه در دو شهر توامان اربانا (۱) و شامپانی (۲) از دولت همان ایالت مساعدت مالی دریافت می‌کند در این جامعه جمیع رشته‌های علوم و فنون باستثناء حکمت الهی تدریس مبتدود و بعضی از مدارس عالیه آن عبارت از مدارس عالیه در علم حقوق، فلسفه و علوم و فنون آزاد از قبیل تجارت، موسیقی و علم کتابداری بوده و علاوه بر این دارای یک موسسه نهائی برای اختتام تحقیقات عالیه علمی می‌باشد و در سواد اعظم شیکاگو نیز مدارس عالیه برای تحصیل طب و دوا سازی و دندان‌سازی دارد. عده کلیه طلاب رشته‌های مزبوره سالی دوازده هزار نفر و تعداد آموزگاران و معاونین آنها بالغ بر یک هزار نفر مبتدود. عایدی سالیانه آن اعم از مبالغی که اونیورسیته مستقلان تحصیل می‌کند یا مبالغی که دولت میدهد بهمه جهت متجاوز برشش میلیون دلاریا تقریباً پنج میلیون تومن است.

اکنون چند کلمه راجع بطرز زندگانی محصلین و استادان عرضه میدارم. عده محصلین این جامعه تقریباً نه هزار نفر و محصلات سه هزار نفرند و در منازل علیحده سکونت داشته و تقریباً هیچ زمان نیز با یکدیگر غذا تناول نمی‌کنند اما متفقاً برای استماع دروس حاضر شده و هنکام مطالعه با یکدیگر بوده و کاه کاهی هم در مجالس اجتماعی ملاقات می‌کنند. یکی از مخاسن این تربیت توأم آنست که مرد وزن میتوانند در موضوع یک نوع مطالب علمی با یکدیگر صحبت کرده و

(۱) Urbana
 (۲) Champaign

در همان مواضع مطالبی خوانده و راجع بهمان چیزها فکر و تعمق نمایند
غالب آنها نیز هنگام تحصیل قریب موافقات و مراوjet با یکدیگر داده
و عموماً سر انجام اینگونه وصلت‌ها مقرن بسعادت می‌باشد.

یک نفر محصل در ظرف هفته چهار الی شش درس مختلف دارد
و باستی پانزده مرتبه در کلاس حاضر شود. دوره تحصیل غالب علوم
چهار سال است ولی دوره تحصیل طب، حقوق و دکتری در فلسفه
شش الی هشت سال طول می‌کشد. محصل سایر اوقات خود را آزاد است
که هر نوع صلاح میداند صرف کند اما در هر حال مکلف است که
سی ساعت در ظرف هفته دروس خود را مطالعه نماید. در دو سال هم
اول نیز باید قدری مشق نظامی کند اما عده قلیلی نیز دو سال دیگر
عضویت خود را در قشون مشاق صاحب منصبان ذخیره (ق.م.ص.ذ)
میدهند. غالب طلاب ذکور و انانث نیز موقع معینی بورزشخانه‌ها
رفته و مدتی در آنجا با نوعی بازیها و ورزش‌های بدنه صرف وقت
می‌کنند. ضمناً لازمست هر محصلی قبل از آنکه باخذ رتبه علوم او نیورسیته
(۱) خود نائل کردد شنا کردن را خوب بیاموزد.

اوایله امور جامعه منازل و مساکن برای طلاب تهیه نمی‌کنند
و بنا بر این بعضی بجماعت با اسم «انجمن برادری» تأسیس کرده و در
مساکنی که از طرف انجمن مزبور تهیه می‌شود و غالباً منازل بسیار
خوب و گرانست بطور اجتماع و اشتراك اقامت گریده و برای خواب
و خوراک و مطالعه خویش در آن منازل توقف مینمایند. برخی دیگر
هم که تعداد آنها از عده اولی کمتر می‌باشد در خانه هایی که تک تک
اطاق اجاره میدهند اقامت جسته و در جلو پیوندستان‌ها (کلوب) (۲)

(۱) مقصود تصدیق نهاده ایست که او نیورسیته میدهد (۲) Club

و آسایشگاهها (رستوران) (۱) غذا صرف میکنند.

اولیای مدرسه کاملاً مراقب محصلات جوان هستند بعضی از آنها در خوابگاههای (۲) مدرسه و پاره در «خانه‌های خواهری» و برخی در «شبانه روزیهای» بجاز اقامت دارند.

محصلین که از حیث قوه بدنی هیچکونه منقصتی ندارند اغلب در ورزشهای بدنی از قبیل فوت بال، (۳) بیس بال، (۴) باسکت بال، (۵) وغیره شرکت میجویند و لهذا دسته هائی (۶) ترتیب میدهند سایر طلاب هم بتماشای بازیهای رفقای خود قناعت مینمایند. در مواردیکه دسته‌های دارالفنون‌ها بایکدیکر مبارزه میکنند عده‌های بسیار کثیر از اطراف واکناف برای تماشا ازدحام مینمایند. جامعه (ایلی‌نو) میدانی (۷) برای مبارزه‌فوت بال تجهیه کرده است که گنجایش ۶۲۰۰ هزار نفر بجهت تماشا دارد اما زمامداران اهتمام دارند ذوق و شوق روز افزون عامه را در اینگونه مبارزه‌ها تقلیل داده نگذارند از حد اعتدال خارج شود.

نظر بتفکیک امور روحانی از امور کشوری مسائل مذهبی در این مدرسه تدریس نمیشود ولی روزهای یکشنبه تعطیل و طلاب می‌توانند بطیب خاطر در کلیسا‌ها که اطراف مدرسه بنا شده است حضور بهم رسانده بمراسم کیشی خود قیام نمایند.

استادان غالباً مردمان متاهری هستند که هر کدام آنها در

- (۱) Restaurant
- (۲) Dormitory
- (۳) Foot-ball
- (۴) Base-ball
- (۵) Basket-ball
- (۶) Team
- (۷) Stadium

خانه های مخصوصی قامت دارند. یک عده دیگر استادان از طبقه نسوان هیاشنده ولی برعکس مرد ها غالباً شوهر ندارند.

هر استادی معمولاً در هر هفته ده الیدوازده ساعت درسه الى چهار دوره (۱) تدریس مینماید وعلاوه بر تدریس تمام آنها مکلف هستند که یک قسمت وقت خود را صرف تصنیفات علمی، یک قسمت دیگر را صرف مطالعه و تالیف و قسمت دیگر را صرف یک نوع خدمت عام المنفعه بنمایند.

اوپریورسیته (ایلی نوا) یک کتابخانه که حاوی یک کرور جلد کتاب هیاشد برای تحقیقات علمی دارد و پیوسته بر عظمت آن افزوده میشود. چند باب دارالتجزیه بزرگ هم دارا میباشد.

بسیاری از استادان در امور اجتماعی با دولت و ملت مساعدت و معاضدت هینمایند و اولیاء امور بلاد و تجارتخانه ها هم برای حل بعضی معضلات باها مراجعه میکنند. از کلیه آنها هم انتظار میروند که در ظرف هشت سال یک سال را صرف تحصیل و مطالعه مخصوصی بنمایند سالی یکی دوبار و بلکه بیشتر هم در مجتمع استادان همکار خود حاضر شده و در رشته های تخصصی مذاکره می نمایند.

مدرسه عالیه (ایلی نوا) مقاصد عملی مهمی دارد و بدؤا به «اوپریورسیته صنعتی ایلی نوا» موسوم بوده سرمشقی که برای خود اتحاد برده و طلاب آنرا باید همواره مطمح نظر قرار دهند این دوکلمه است: «دانش و کار» مقصود از این سرمشق نیز آنست که اولیاء امور فرهنگستان از هر محصلی ترصد و توقع دارند یک عضو فعال هیئت جامعه گردیده باقیه دانش و نیروی کار بجامعه خدمت کند معلمین نیز طبقه وصنف عالیحدة محسوب نمیشوند و باستی در کارها شرکت جسته ولهذا هرسال در شهر کتی که با مور جامعه مینمایند و پیش آهنگ هر نوع تجدد واقع میشوند افزوده میگردد.

انتهی

(۱) Course